

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/128/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824203034
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3824203034.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov - matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. E. F. XXX, XXX XX D. E. E. a otec: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. E. F. XXX, XXX XX D. E. E., t.č. bytom H. XX/XX, XXX XX C., za účasti Krajskej prokuratúry v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, v konaní o nariadenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/54/2024-130 zo dňa 30. marca 2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 11P/54/2024-132 zo dňa 15. apríla 2025 vo výroku III. a v súvisiacom výroku o trovách prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku III. o výživnom a nedoplatku na výživnom v spojení so súvisiacim výrokom o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením (ďalej aj len „rozsudok“) okresný súd výrokom I. nariadil nad maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude realizovať v Reedukačnom centre I., G. XXX, XXX XX I..

Výrokom II. uložil matke maloletého povinnosť platiť na jeho výživu mesačne sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa počnúc dňom 12.12.2024 mesačne vždy vopred, najneskôr do 25. dňa kalendárneho mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje, na účet Reedukačného centra I..

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 12.12.2024 do vyhlásenia rozhodnutia vo výške 174,30 Eur povolil matke zaplatiť v 10,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celej dlžnej sumy v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

Výrokom III. uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť platiť na jeho výživu mesačne sumu 100,- Eur, počnúc dňom 12.12.2024 mesačne vždy vopred, najneskôr do 25. dňa kalendárneho mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje, na účet Reedukačného centra I..

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 12.12.2024 do vyhlásenia rozhodnutia vo výške 464,50 Eur povolil otcovi zaplatiť v 25,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkom

straty výhody splátok a zročnosti celej dlžnej sumy v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že začal konať na základe podnetu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 30.05.2024, doručeného súdu dňa 31.05.2024, vydaním uznesenia č.k. 11P/54/2024-14 zo dňa 04.06.2024.

3. Poukázal na podnet ÚPSVaR Prievidza, rozsah vykonaného dokazovania, uviedol jednotlivé súdne rozhodnutia týkajúce sa maloletého A. B. a za aktuálneho hodnotenia maloletého Reedukačným centrom I. zo dňa 12.03.2025, vyjadrenia tohto centra, Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 26.03.2025, uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/36/2025-105 zo dňa 05.03.2025, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/54/2024-63 zo dňa 09.12.2024 potvrdené, za aplikácie ust. § 54 ods. 1 až 5, § 55 ods. 1, 3, § 44 ods. 1 Zákona o rodine nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť. Vo všeobecnosti poukázal na to, že ústavnú starostlivosť je možné nariadiť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo výchova maloletého dieťaťa je vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Nariadeniu ústavnej starostlivosti by mali v zásade predchádzať iné opatrenia. Vykonané dokazovanie preukázalo, že výchova maloletého je vážne narušená a doterajšie výchovné opatrenia u maloletého nepriniesli takmer žiaden efekt. Otec o maloletého dlhodobo neprejavuje žiaden záujem, nekontaktuje sa s ním. Matka výchovu maloletého predovšetkým z dôvodu požívania alkoholických nápojov v predchádzajúcom období nezvládala a ani v súčasnosti nemá vytvorené materiálne podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti svojmu synovi. Navyše, matka maloletého má zdravotné problémy, ktoré ju limitujú aj v možnosti uplatniť sa na trhu práce. Ani náhradná osobná starostlivosť u maloletého nespĺnila svoj účel, keďže náhradný rodič k výchove maloletého pristupoval ľahkovážne, nevytváral vhodné predpoklady pre ďalší pozitívny fyzický a psychický vývin maloletého, pričom v poslednom období trvania náhradnej osobnej starostlivosti už maloletému neposkytoval žiadnu starostlivosť, nebol s ním dokonca ani v kontakte, preto bola náhradná osobná starostlivosť u maloletého súdom zrušená.

4. Podľa vyjadrenia matky maloletého, kolízneho opatrovníka, v súčasnosti niet nikoho, kto by bol ochotný a súčasne aj spôsobilý zabezpečiť maloletému osobnú starostlivosť. V súčasnosti z rodinných príslušníkov o maloletého prejavuje záujem len jeho matka a sestra J., ktoré sú s ním v telefonickom kontakte a podľa možnosti ho aj navštevujú. Nemajú však vytvorené podmienky k tomu, aby boli spôsobilé osobne sa o maloletého po všetkých stránkach postarať.

5. Okresný súd dospel k záveru, že je v záujme maloletého, pre zabezpečenie jeho zdravého psychického, fyzického a emocionálneho vývinu, aby bol umiestnený v zariadení so sprísneným režimom. Reedukačné centrum I. je špeciálne výchovné zariadenie, určené na reedukáciu sociálne, mravne a emocionálne narušených detí, u ktorých boli zistené také nedostatky v sociálnej prispôsobivosti, osobnostných vlastnostiach a charakterovom vývine, že ich výchova a vzdelávanie v iných zariadeniach alebo v prirodzenom rodinnom prostredí by nevedli k náprave. Umiestnenie maloletého v CDR C., ktoré bolo iným typom zariadenia, už celkom zjavne nepostačovalo pre zvládnutie, usmernenie a účinné korigovanie nevhodného a výrazne problémového správania maloletého, nad výchovou ktorého sa vyžaduje zvýšený dohľad, preto prísnejší režim v zariadení Reedukačného centra I. by mal pomôcť.

6. Súd prvej inštancie mal za to, že umiestnenie maloletého v reedukačnom centre je v súčasnosti v jeho najlepšom záujme, čo vyplynulo aj z vyjadrenia pedopsychiatričky maloletého G. G. K.. Podľa správy kolízneho opatrovníka bolo potvrdené, že maloletý má v reedukačnom centre vytvorený dobrý vzťah s ostatnými deťmi, ako aj so psychologičkou a vychovávateľom, pričom sám vyjadroval spokojnosť so starostlivosťou v centre.

7. K vyživovacej povinnosti rodičov maloletého okresný súd poukázal na ust. § 62 ods. 1 až 3, § 75 ods. 1, § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine. S poukazom na majetkové pomery obidvoch rodičov maloletého, ich súčasný príjem, keď matka je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi vo výške 85,- Eur mesačne a otec poberateľom invalidného dôchodku a úrazovej renty vo výške 561,10 Eur mesačne,

so zohľadnením výdavkov u obidvoch rodičov, odôvodnených potrieb maloletého, zohľadniac jeho vek a skutočnosť, že navštevuje strednú školu a má zdravotné problémy (náklady na bývanie, stravu, oblečenie, hygienu a zdravotnú starostlivosť, školské pomôcky), s prihliadnutím na to, že rodičia maloletého ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemajú, považoval za spravodlivé určiť obidvom rodičom vyživovaciu povinnosť v rozsahu uvedenom vo výrokoch II., III. počnúc dňom umiestnenia maloletého v reedukačnom centre, teda od 12. decembra 2024, a to na účet tohto centra (§ 81 Zákona o rodine). Matke určil vyživovaciu povinnosť v sume 37,53 Eur a otcovi v sume 100,- Eur mesačne, ktorí si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému neplnili, a preto otcovi ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vznikol nedoplatok na výživnom u maloletého za obdobie od 12.12.2024 do 30.04.2025 vo výške 464,50 Eur a matke vo výške 174,30 Eur, ktorý nedoplatok súd povolil otcovi, vychádzajúc z výšky jeho súčasných príjmových a predpokladaných výdavkových pomerov, zaplatiť na účet reedukačného centra v 25,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným a matke, vychádzajúc z jeho výšky a súčasných jej príjmových a výdavkových pomerov, zaplatiť na účet reedukačného centra v 10,- Eur mesačných splátkach s tým, že prvú splátku zaplatia obidvaja rodičia maloletého v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do zaplatenia celej dlžnej sumy s tým, že v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas sa stane zročné celé dlžné plnenie.

8. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

9. Proti rozsudku okresného súdu, a to do výroku III. – výživné v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Nesúhlasil s výškou výživného. Namietal, že nie je pravdou, že by si neplnil vyživovaciu povinnosť, pretože podľa rozsudku sp.zn. 7P/56/2015 mu bolo určené výživné vo výške 30,- Eur, ktoré si plní, aj keď maloletý nie je jeho dieťa, na účet ÚPSVaR Prievidza. Dôkazom toho sú šeky o platení výživného na účet tohto úradu. Poukázal na to, že maloletý A. nie je jeho dieťa, domáhal sa zrušenia otcovstva v konaní sp.zn. 15Pc/4/2020, ktoré bolo zamietnuté pre nedodržanie lehoty troch rokov. Žiadal, aby mu bola určená výška výživného ako matke, t.j. 37,53 Eur, hoci maloletý nie je jeho dieťa.

10. K odvolaniu otca maloletého sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu v dotknutej výrokovej časti potvrdiť ako vecne správny.

11. Okresná prokuratúra Prievidza sa k odvolaniu otca maloletého dieťaťa vyjadrila tak, že toto považuje za nedôvodné a navrhuje rozsudok okresného súdu v určení výživného otcovi potvrdiť, pretože bolo stanovené s prihliadnutím na schopnosti a možnosti otca maloletého a potrieb maloletého. Okresná prokuratúra poukázala na to, že v porovnaní s matkou, otec maloletého má vyšší príjem, t.j. má možnosť vo väčšej miere prispievať na výživu maloletého. Otec poberá invalidný dôchodok a úrazovú rentu spolu vo výške 560,- Eur, je vlastníkom troch starších osobných motorových vozidiel, naproti tomu, matka je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi, iný príjem nemá, pomáha jej priateľ a dcéra. G. B. je ako otec zapísaný v rodnom liste maloletého, a preto mu je určená aj vyživovacia povinnosť. Ak tvrdí, že nie je otcom maloletého, tak má dôkazné bremeno, aby to preukázal, inak zatiaľ platí to, čo je zapísané v rodnom liste dieťaťa.

12. K odvolaniu otca maloletého sa vyjadrila matka, ktorá potvrdila, že G. B. nie je biologickým otcom jej syna A. B. a súhlasila s jeho návrhom na zníženie výživného, a to na sumu 37,53 Eur, pričom rozhodnutie okresného súdu rešpektuje.

13. V štádiu konania pred krajským súdom podaním zo dňa 21.07.2025 prevzala vstup do konania vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 13CoP/128/2025 Krajská prokuratúra v Trenčíne, ktorá sa stotožnila s vyjadrením Okresnej prokuratúry v Prievidzi zo dňa 14.05.2025 v tejto veci. Považovala rozsudok okresného súdu za vecne správny, zákonný, s návrhom na jeho potvrdenie. Podľa krajskej prokuratúry, v zmysle vykonaného dokazovania, nebol zistený zákonný dôvod na stanovenie výšky výživného pre otca maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, ak otec poberá podstatne vyšší príjem ako matka, a preto bolo dôvodné stanoviť mu vyššiu sumu výživného ako matke.

14. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani verejný záujem, za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP posúdil rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku III. a v súvisiacom výroku o trovách prvoinštančného konania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku III. a v súvisiacom výroku o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

16. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/128/2025-156 zo dňa 04.08.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 05.08.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

17. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením (ďalej len „rozsudok“) v napadnutom výroku III., ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti otca maloletého platiť na výživu maloletého sumu 100,- Eur počnúc dňom 12.12.2024 mesačne vždy vopred a nedoplatok na výživnom vo výške 464,50 Eur, ktorý bol povolený otcovi zaplatiť v 25,- Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celej dlžnej sumy v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

18. Otec maloletého v odvolaní nesúhlasil s výškou výživného, ako aj so závermi okresného súdu, že by si neplnil vyživovaciu povinnosť, ak podľa rozsudku okresného súdu mu bolo určené výživné vo výške 30,- Eur, ktoré platí na účet ÚPSVaR Prievidza podľa šekov o platbách. Ďalej v odvolaní poukázal na to, že maloletý A. nie je jeho dieťa, domáhal sa zrušenia otcovstva v konaní pod sp.zn. 15Pc/4/2020, ktoré mu bolo zamietnuté z dôvodu nedodržania lehoty troch rokov. Žiadal, aby mu bola určená vyživovacia povinnosť ako matke, a to 30 % zo životného minima, t.j. 37,53 Eur, hoci maloletý nie je jeho dieťa.

19. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom okresného súdu vo výroku III. o vyživovacej povinnosti otca na maloletého a v nedoplatku na zameškanom výživnom a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu viažuce sa k výroku III..

20. K zvýrazneniu vecnej správnosti rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku III. a k odvolacím dôvodom otca maloletého za aplikácie ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP krajský súd uvádza, že vyživovaciu povinnosť voči deťom majú rodičia, ide o ich zákonnú povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Ani v štádiu odvolacieho konania nebolo preukázané, že by rodičom – otcom maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, nebol G. B., nar. XX.XX.XXXX. Sám otec maloletého v odvolaní potvrdil, že v samostatnom konaní sa domáhal zrušenia otcovstva, v ktorom nebol úspešný pre zmeškanie lehoty troch rokov. Je potrebné dodať na základe pripojených spisových materiálov (Okresný súd Prievidza sp.zn. 14P/59/2016), že v knihe narodení Matričného úradu L., zväzok XX, ročník XXXX, str. XXX, p.č. XXX, je u maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, uvedené meno otca G. B., nar. XX. XXXX XXXX, L. a matka C. D., M. E., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX (č.l. 81 pripojeného spisu okresného súdu sp.zn 14P/59/2016 Matričný úrad L. zo dňa 13.09.2013).

21. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otcovi maloletého mesačne 100,- Eur okresný súd dôsledne aplikoval ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ak prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa ako oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletého dieťaťa ako povinného. K správnosti určenia vyživovacej povinnosti otcovi maloletého krajský súd poukazuje na odseky 43., 44., 45., 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Súd prvej inštancie zobral do úvahy odôvodnené potreby maloletého vzhľadom na jeho vek, skutočnosť, že navštevuje strednú školu, má náklady na bývanie,

stravu, obliekanie, hygienu, zdravotnú starostlivosť, školské pomôcky. V súlade s ust. § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine, t.j. s rozhodnutím o nariadení ústavnej starostlivosti maloletému (výrok I.), rozhodol aj o vyživovacej povinnosti rodičov maloletého, a to počnúc dňom jeho umiestnenia v reedukačnom centre od 12. decembra 2024, s povinnosťou platenia výživného na účet Reedukačného centra I. tak, ako to vyplýva z ust. § 81 ods. 2 Zákona o rodine, keď určené výživné je otec maloletého povinný platiť zariadeniu, kde sa bude realizovať ústavná starostlivosť. Vzhľadom k platnej právnej úprave v zmysle § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine potom bez relevancie zostal odvolací dôvod otca maloletého, ktorý uviedol, že predtým určené výživné vo výške 30,- Eur mesačne platil na ÚPSVaR Prievidza, o čom má doklady. Z ustanovenia § 81 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva „platobné miesto“ na plnenie vyživovacej povinnosti v prípade nariadenia ústavnej starostlivosti, ako to bolo aj vo veci maloletého A. B.. Pri určovaní vyživovacej povinnosti rodičom platia všeobecné zákonné kritériá o vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom, čo okresný súd aplikoval. Každému z rodičov sa určuje vyživovacia povinnosť osobitne. Pri určovaní rozsahu výživného je potrebné vziať do úvahy do akej miery sú zabezpečené (ústavom) potreby dieťaťa. Odôvodnenými potrebami sú nielen ubytovanie, strava, ošatenie, hygiena, zdravotná starostlivosť, školské pomôcky, ale prípadne aj ďalšie potreby, umožňujúce všestranný rozvoj duševných a fyzických schopností dieťaťa, ktoré nie sú kryté v rámci bežnej starostlivosti poskytovanej výchovným zariadením.

22. Nebolo možné akceptovať odvolací dôvod otca maloletého, ktorý žiadal určiť vyživovaciu povinnosť v sume 30 % zo životného minima, t.j. v sume 37,53 Eur mesačne, ako to bolo určené napadnutým rozsudkom matke maloletého dieťaťa (výrok II.), pretože tak, ako bolo uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozsudku krajského súdu, vyživovacia povinnosť sa každému z rodičov určuje osobitne, a to s prihliadnutím nielen na potreby maloletého, ale aj na schopnosti a možnosti toho-ktorého rodiča. Otec maloletého, na rozdiel od matky, ktorá je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi vo výške 85,- Eur mesačne, je poberateľom invalidného dôchodku a úrazovej renty spolu vo výške 561,10 Eur mesačne. Vzhľadom k príjmu otca maloletého, ako aj k tomu, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, s ohľadom na potreby maloletého, jeho vek, okresný súd vecne správne určil otcovi maloletého vyživovaciu povinnosť 100,- Eur mesačne, a tým aj zameškané výživné, ktoré povolil splácať v určených mesačných 25,- Eur splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

23. Krajský súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa mal odchýliť od vecne správnych záverov prijatých okresným súdom a viažucich sa k výroku III. o vyživovacej povinnosti otca maloletého, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku III. v spojení so súvisiacim výrokom o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 2 CSP.

24. V štádiu odvolacieho konania Krajská prokuratúra v Trenčíne podaním zo dňa 21.07.2025 zahlásila vstup do konania, z ktorého dôvodu v záhlavovej časti rozsudku krajského súdu je uvedená Krajská prokuratúra v Trenčíne, na ktorý postup sa nevyžadovalo vydanie samostatného rozhodnutia za aplikácie ust. § 13 CMP.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.